

mellem Sjælland og Jylland. Jeg tror i hvert Fald, at ligesom den tidligere har været anset for at være en ret forstandlig Udgang, naar man skulde have etableret en Søroute, saaledes kan den ogsaa være det nu, og den bør tages i Betragtning, naar der skal arbejdes videre paa den Sag.

Saa ønskede jeg gerne at sige et Par Ord om Værdistigningsskatten. Jeg er særdeles glad ved, at den højtærede Minister resolut har foreslaaet denne Beskatning indført samtidig med Vedtagelse af Loven om ny Jernbaner her i Landet. Jeg skal indrømme, at det havde været heldigere, om den havde været iværksat langt tidligere, men sent er jo bedre end aldrig, og det forekommer mig, at man ikke nu bør lade den Lejlighed gaa ubenyttet bort, naar vi skulle til at vedtage alle disse Baner. Der har været talt om at skille Værdistigningsskatten ud fra Jernbaneforslaget, men det anser jeg for uheldigt. Jeg frygter for, at faa vi den ikke vedtaget nu, kan det gerne være længe, inden det sker.

Der har her ret ofte været talt om, hvor uretfærdigt det var, at en enkelt, uden at have gjort noget til det selv, kunde komme i Besiddelse af store Formuer ved, at Staten etablerede Jernbaner, Havne osv. Det er jo muligt, at Vedtagelsen af denne Skat nu vil føre til, at vi senere komme til en almindelig Værdistigningsskat eller maaske til en Jordrenteskat. Men det kunne vi jo lade Fremtiden om, hvorledes Forholdene i den Henseende skulle udvikle sig. Men det forekommer mig, at det vilde være aldeles urimeligt, om man ikke nu samtidig med Vedtagelsen af Jernbaneforslaget ogsaa vedtog en Værdistigningsskat. Jeg anbefaler den derfor paa det bedste.

S. Sørensen: Den højtærede Minister faar jo megen Taksigelse i disse Dage ved Behandlingen af dette store Jernbaneforslag, og jeg vil gerne føje min Tak til. Jeg kan ikke andet. Jeg har jo haft den Ære at være Medlem af Kommissionen, som har været nedsat for at tage hele dette Spørgsmaal under Overvejelse, for at der kunde komme til at foreligge en samlet Plan, hvorefter man kunde handle i en 10—12 Aar eller saa omtrent; saa naar man nemlig de fornuftigste Linier, saaledes at Forbindelsesvejene blive netop der, hvor de særlig tiltrænges. Den højtærede Minister har jo medtaget alle de Forslag, som Jernbanekommissionen eller

i ethvert Tilfælde dens Flertal har foreslaaet, og det er jeg ham taknemmelig for. Der er kun et Sted, hvor jeg selv er i Mindretal, og den paagældende Bane har den højtærede Minister ikke taget med, det er den bornholmske Bane. Naar jeg i Forbindelse med et Par andre Medlemmer stillede dette Forslag som Mindretalsforslag, var det, fordi vi syntes, at der burde gøres noget for denne Ø, som jo er et af Danmarks smukkeste Steder, og et saadant Baneanlæg kunde jo være af stor Betydning for den. Vel vidste vi, at der var Uenighed om Retningslinien derovre, men vi vilde med vort Forslag holde en Dør aaben for en mulig Enighed, og jeg har den Fornøjelse, at det er mig meddelt, at det maaske ogsaa vil lykkes, saa at vi maaske kunne faa dette Baneforslag med endnu.

Forslagene om Baneanlæg paa Sjælland og de nærmest liggende Øer skal jeg ikke beskæftige mig særlig med. Jeg har jo særlig haft den Opgave at skulle repræsentere Syd- og Vestjylland. Det, det altsaa for mig først og fremmest var om at gøre, var, at Samfærdselslinien mellem København paa den ene Side og Esbjerg paa den modsatte Side kunde blive saa godt betjent og saa let brugelig som muligt. Dette har noget dikteret mig den Stilling, jeg har indtaget dels til Forholdene paa Fyn, dels til det Spørgsmaal, som allerede er nævnt af mange foregaaende Talerer, nemlig Spørgsmaalet om en anden Forbindelse mellem Østjylland og Sjælland.

Det forekommer mig tydeligt og klart efter de Oplysninger, som forelaa for Kommissionen, at paa Fyn var det det fornuftigste, det, som vilde tjene Statsbanerne allerbedst, at anlægge Dobbeltspor fra Nyborg hele Linien igennem til Strib. Der er jo fra anden Side fremhævet, at man kunde være gaaet til Odense og derfra have delt Linien saaledes, at man havde lagt en Statsbane i Nordvestfyn ad Strib til, men to enkeltsporede Linier kunde ikke besørge den samme Trafik som en dobbeltsporet. Det blev fremhævet før af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen), at man ogsaa kunde køre fast paa Dobbeltspor; thi selv om man nemlig kunde fare forbi hinanden i forskellig Retning, ville de mange Godstog undertiden standse Eksprestogens Fremgang. Men det er der Raad for, idet man jo har Vigespør, hvor Godstogene kunne ty ind, medens Eksprestogene fare videre. Det sinker ikke Godstoget ret.